

JÕULUAJA II PÜHAPÄEV

(Esimene lugemine Si24 ,1-2.8-12. (1-4.12-16))

Lugemine Siiraki tarkuseraamatust:

Tarkus kiidab iseennast, ülistab end oma rahva keskel. Ta avab oma suu kõigekõrgema koguduses ja kiitleb taevavägede ees: “Nii on mulle öelnud kõige Looja. Tema, kes ta on mind loonud, näidanud koha mu eluasemele ning öelnud: “Asu Jaakobisse ja olgu Iisrael sinu pärisosa.” Alguses, enne kõiki aegu on tema mu loonud ja ma püsin igavesti ega lakka olemast. Ma teenisin tema ees, kes ta on püha, tema telgis. Nõnda kinnitati mind Siionisse. Linnas, mida ta armastas samamoodi kui mind, leidsin ma rahu ja Jeruusalemm sai minu valitsemise paigaks. Ma ajasin oma juured auväärse rahva sisse. Issanda rahvas on minu pärisosa.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps147 ,12-13. 14-15. 19 R: 1)

R: Jumala Sõna on lihaks saanud.

Ülista, Jeruusalemm, Issandat,

kiida, Siion, oma Jumalat.

Sest tema on teinud tugevaks su väravate riivid,

õnnistanud sinu lapsi su keskel.

R:

Tema hoiab su piiridel rahu,

toidab sind parima nisuga.

Tema saadab oma käsu maale,

kiirelt kulgeb tema sõna.

R:

Tema kuulutab Jaakobile oma sõna,

Iisraelile oma sätteid ja seadusi.

Nii pole ta teinud ühelegi rahvale

ega ilmutanud neile oma seadust.

R:

(Teine lugemine Ef1 ,3-6.15-18)

Lugemine püha Pauluse kirjast efeslastele:

Kiidetud olgu Jumal ja meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, kes meid on õnnistanud oma Vaimu õnnistusega koguduse kaudu, mis on taevas koos Kristusega. Sest tema on meid Kristuses ära valinud enne maailma loomist, et me oleksime pühad ja laitmatud tema palge ees. Armastusest on tema meid armulikul tahtel ette määranud oma lapseõiguse osalisteks – tema jumaliku armu kiituseks. Ja selle on ta meile kinkinud oma armastatud Pojas. Sellepärast, kui mina sain kuulda teie usust Issandasse Jeesusesse ja teie armastusest pühade vastu, tuletan ma teid meelde oma palvetes, et meie Issanda Jeesuse Kristuse Jumal, au Isa, annaks teile tarkuse vaimu ning ilmutaks ennast teile nii, et te teda tunneksite. Valgustagu tema teie südame silmi, et te tunneksite seda lootust, milles teid on kutsutud, ja teaksite, milline on tema päranduse aurikkus pühade jaoks. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 1Tm 3,16)

Halleluuja. Au sulle, Kristus, kellest kuulutati rahvastele, au sulle, kellesse usutakse maailmas. Halleluuja.

(Evangeelium Jh1 ,1-18)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Alguses oli Sõna ja Sõna oli Jumala juures ja Sõna oli Jumal. Tema oli alguses Jumala juures. Kõik on tekkinud tema läbi ja ilma temata ei ole tekkinud midagi, mis on tekkinud. Temas oli elu ja elu oli inimeste valgus. Valgus paistab pimedusse, aga pimedus ei ole teda omaks võtnud.

Jumal läkitas mehe, kelle nimi oli Johannes. Tema tuli valgusest tunnistust andma, et kõik hakkaksid uskuma tema läbi. Tema ise ei olnud valgus, vaid ta pidi tunnistama valgusest, sest tõeline valgus, mis valgustab iga inimest, oli tulemas maailma.

Ja tema tuli maailma, mis oli tekkinud tema läbi, aga maailm ei tahtnud teda tunda. Ta tuli sellesse, mis tema oma, kuid omad ei võtnud teda vastu. Aga kõigile, kes ta omaks võtsid, andis ta meelevaldalla saada Jumala lasteks – kõigile, kes usuvad tema nimesse, kes ei ole sündinud vereteed, ei lihalikust tahtmisest ega mehe tahtmisest, vaid Jumalast.

Ja Sõna sai lihaks ja elas meie keskel ja me nägime tema au – Isa ainusündinu au täis armu ja tõtt. Johannes tunnistab temast ja hüüab: “Tema ongi see, kellest mina ütlesin: see, kes tuleb pärast mind on olnud enne mind, sest tema oli olemas enne kui mina.” Jah, meie kõik oleme tema täiusest osa saanud – armu armule lisaks, sest seadus on antud Moosese läbi, aga arm ja tõde on tulnud Jeesuse

Kristuse kaudu. Jumalat ei ole keegi kunagi näinud. Ainusündinud Poeg, kes on Isa süles, on meid teda tundma õpetanud.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord kurtis üks talumees mungale oma rasket saatust: “Näe, üleujutus hävitas kogu mu majapidamise. Mis mõtet sellel oleks, kui ma maja jälle üles ehitaksin ning siis tuleb välja, et ma saan seal ainult ühe päeva elada, enne kui vesi jälle kõik ära viib?” Munk vastas talle: “Aga siis on sul vähemalt see üks päev...”

Jah, armsad õed ja vennad, see on üsna väike lohutus, kui aastatepikkuse töö vilja üle saab ainult ühe päeva rõõmu tunda. Kuid õnn ongi siin maailmas paraku ainult üks hetk – olgu see siis pikem või lühem. Ühe probleemi lahenedes tekib peagi uus, sest inimene ei leia siit maailmast seda, mida ta tegelikult otsib – igavest, lõppematut rahu. Sest mille jaoks me siis ikka ja jälle kirikusse läheme? Me palvetame Kyrie...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, Jumala Poeg sündis siia maailma viletsuses, kuigi Jumal oleks võinud selle ju ka hoopis teistmoodi korralda. Ka oma järgnevate maiste elupäevade jooksul ei saanud Jeesus nautida rikkust või mugavat äraelamist ega näha oma õpetuse võidukäiku. Niisamuti võib igitüks meist meenutada oma elus ette tulnud raskusi ning küsida, miks on mul nii harva õnne. Paraku on palju küsimusi, millele mitte keegi ei oska vastata, ning kõige tähtsamad küsimused on pahatihti just niisugused, vastusetta.

Igal elatud aastaga õpib inimene midagi juurde, õpib sageli oma vigadest... kuid ikka jääb ta nurisema, et õnne võiks olla natuke rohkem. Vahel oleks ju vaja õige vähe, et elu muutuks lihtsamaks. Näiteks võiks kord õiged lotonumbrid ära arvata – üksainuke kord! –, või saada teada, kuhu on peidetud varandus. Võibolla piisanuks nii mõnelegi mehele kogu elu õnnelikuks ja harmooniliseks kulgemiseks lihtsalt sellest, et kord aastate eest oleks ta kõnetanud mööduvat tütarlast, või siis oleks mõni naine oma eluga väga rahul, kui ta tütarlapsena oleks küsinud just sellelt kevadisel pargipingil istuvalt noormehelt teejuhatust. Aga enamasti ei tunne inimesed seda otse sülle jooksvat õnne ära ja lähevad üksteisest lihtsalt mööda...

Üks aasta on taas jõudnud lõpule. Me oleme juba harjunud sellega, et halbu uudiseid on pahatihti rohkem kui häid. Nii oli ilmselt ka äsjamöödunud aastal, sest üürikeste rõõmsate hetkede kõrval koosnebki elu suures osas kaotustest, loobumistest ja lahtilaskmistest. Aga nagu psühholoogid

teavad õpetada, on pärast kaotusi ja üleelamisi esmatähtis end uuesti leida argipäevas, keskenduda viibimata probleemidele, mille lahendamine on meile jõukohane. Sest muidu me satume vastusteta küsimuste ja võimatute ülesannete nõiaringi ega saa endaga enam hakkama. Ajalike olenditena ei peagi me kõigile küsimustele vastust leidma. Meie jaoks on iga lõpp millegi uue algus, isegi kui see uus on ebameeldivalt teistsugune kui seniolnu, teistmoodi kui me oleme lootnud.

Armsad õed ja vennad, uus aasta on kätte jõudnud. Ta toob meile muidugi kindlasti uusi kaotusi ja probleeme, aga võibolla ka väikeseid rõõme ja lohutust. See kõlab küll kurvalt, kuid ausalt öeldes peabki kõlama kurvalt, sest tegelikult ei suuda see maailm meile pakkuda seda, mis meil tõeliselt puudub. Me ootame uut taevast ja uut maad, me ootame Jumala naasmist meie juurde, et leida Temas iseennast ja ka kõik selle, mis me oleme kord kaotanud. Aamen.

Ma soovin teile kõigile head uut aastat!